

ความแตกต่างระหว่าง การปฏิบัติราชการแทน กับ การรักษาราชการแทน

รักษาราชการแทน VS ปฏิบัติ

รักษาราชการแทน

พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

หมวด 6 การรักษาราชการแทน

"กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้"

- ให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเข้าไปรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น
- ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน
- กำหนดตำแหน่งที่ให้มีการรักษาราชการแทนได้เพียงบางตำแหน่ง
 - นายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรี
 - ปลัดกระทรวง/อธิบดี
 - ผู้อำนวยการกอง



รักษาการในตำแหน่ง

พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 68

"เหมือนกับการรักษาราชการแทน"

- ใช้กับตำแหน่งที่~~ไม่ได้~~กำหนดไว้ใน กม.ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
- ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการที่เห็นสมควร รักษาการในตำแหน่งนั้นได้
- ผู้รักษาการในตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น

ทำการแทน/ ปฏิบัติหน้าที่แทน/แทน

พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

มาตรา 33 วรรคสอง

"การบังคับบัญชาและมอบหมายการปฏิบัติงาน"

- อำนาจของ ผอ.กอง
- เช่น มอบหมายผู้ทำหน้าที่กำกับดูแล การปฏิบัติงานแทน หน.กลุ่มงาน กรณี หน.กลุ่มงานไม่อาจปฏิบัติงานได้

กองบริหารทรัพยากร

การปฏิบัติราชการแทน กับ การรักษาราชการแทน

พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534

หมวด 5 การปฏิบัติราชการแทน

- เป็นเรื่องการมอบอำนาจ
 1. ต้องมีกฎหมายอนุญาตให้ผู้ทรงอำนาจมอบอำนาจได้
 2. เจ้าหน้าที่ที่รับมอบอำนาจ ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่กฎหมายอนุญาตให้เป็นผู้รับมอบอำนาจได้
 3. การมอบอำนาจต้องทำตามแบบที่กฎหมายกำหนด
- ผู้มีอำนาจยังอยู่ในตำแหน่ง ทำงานได้ แต่ให้บุคคลอื่นทำงานแทน (อำนาจ วิ่งไปหาคน)
- เป็นการมอบอำนาจระหว่างตำแหน่ง กับ ตำแหน่ง
- ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้มอบอำนาจ (ม.48 วรรคสอง)

หมวด 6 การรักษาราชการแทน

- เกิดโดยผลของกฎหมาย หรือ การแต่งตั้งกรณีที่ไม่มียุติการตำแหน่ง หรือ มีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ (ชั่วคราว)
- การเป็นผู้รักษาราชการแทน เป็นได้ 2 กรณี
 1. เป็นไปโดยผลของกฎหมาย ม.41 - ม.46 และ ม.56 (กฎหมายกำหนดไว้เฉพาะกรณีตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ เลขาธิการรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัด)
 2. การแต่งตั้ง ตาม ม.49 และ ม.47 หรือ ม.59 ม.64 ม.67
- ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน (ม.48 วรรคหนึ่ง)

***การมอบหมาย มิใช่การมอบอำนาจ แต่เกิดขึ้นโดยการแต่งตั้ง ผู้ที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้ดุลพินิจตัดสินใจ และใช้อำนาจในนามตนเองภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการมอบหมายนั้น ๆ หรือตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ